

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא קא

עין משפט
נר מצוה

לד א מיי"ו ס"ו מל'
תומתה מת סלכס ע
וע"ש :

ארכבעה מכאן. כמותל שארכי ח' ל' אמות לרוחב הד' כוכין וז' אמות
לשלה איריחו שבנין ושי תלוי אמה לשני הזויות של אוחו הכותל
דכי ח' אמות: אחד מימין ספסלה כו'. בגמרא מפרש היכי קיימי:
ועושא חזי כו'. בן המוכר מקום לחבירו לעשות קבר בן המקבל
לעשות לחבירו קבר לריד לעשות תלך
למקעה על פי המערה מקום פניו ו'
על ו': כמותל המטה וקובריה. כלומר
טעמי המטה: ופומה לתוכה שתי
מערות. הק מערה ללעיל ועוד
מערה אחרת כנגדה דהו' להו' ב'
מערות בין הכל לחצר ובכל אחת יש
בה ח' כוכין ועשוי יוכלו טעמי
המטה ללא מכאן ומכאן מן האדין
שלין שם מערה לחצר ולא יהו
כר מוכך ופומה לתוכה שתי מערות
לפניו על גבי המערה וצנח
כר מוכך ללעיל דהו' להו' ג' דהא
פריכין בגמ' דאי לא תימא הכי ל'
מערות לר"ש היכי עביד להו' כו'
הוא קפושא עממה ב' מערות
לרבין והא דתנא לעיל מערה ואח"כ
חצר ואחר כך מערה עביד כנגדה דהכי ליחגי עושה חצר ופומה
לתוכה ב' מערות והלא אין קרוי חצר עד שיבשה חמלה המערה שהחצר
לפניה דלון קרוי חצר אלא דבר שהוא כניסה בית או כניסה מערה: ופומה לתוכה. שהמוכר או המקבל לריד לתח מקום ולעשות שתי
מערות שכל זה תורת קבר הוא: מערה דרבין כזה:

ורחבין ששה. וזכ"ל למ"ד בסוכה (דף ט.) שהארס תופס אמה
היינו כשהוא לבוש אצל מה שאינו לבוש כל כך אף עם
הארון לא היו כי אם אמה ועוד דבלא מלוכס אין ממוקן אמה דהא
מקוה אית אלא אמה על אמה ברוס ג' אמות ואי ארס ערוס מחוקק
אמה אמה באמתא היכי יתיב:

ועושה חצר על פתח המערה.

כאן משמע שהחצר גבוה
מן המערה דהא פתח המערה
בגמרא שאלחז מימין פתח ואחז
משמאל כנגסין לתוך החצר דקאמר
בגמרא אי לבראי הא קא מיתדשי
וקשה דבפרק משות מלממה (ספסל 97
מ.) משמע שאין החצר שיה עם
קרקע עולם אלא עמוק ורידך לעלות
כשיואל ממנו דמפלגין בין פתחה
למעלה לפתחה מן האד וכן פ"ה
שם וי"ל דלע"פ שהחצר עמוקה
המערה עמוקה הימנה:

אי לבראי הא קא מיתדשי. כ"ה
דה"מ למיפדך הא קא ענטי
האדרי אלא אומר ר"מ מקום דה"מ
לשתי במעמיק כדמטי בכמוך
ועדיפא מניה פריד: [ו]תן התגן חצר הקבר העומד בתוכה טהור.
ול"מ לר"ש היכי חזיל כיון ש"ד מ' מערות ל' רוחות ובי יומא בלמה
שבין כך לכוך האמר בפרק משות מלממה (שם) דמת תופס ארבע
אמות היכל דלא מסיימי מחילות ודוקא בחצר הוא המסיימי מחילות
איט תופס ופ"ה דלזיל שם בשידה חיבה ומגדל:

דעיבד להו כמין ער.

הא מה תפיס ל' אמות דהא לא מסיימי מחילתא שהוא
קבר בתוך החצר עמלו ואם היינו אומרים דכולל המערה הוא אמה
אחי שפיר אכל לא משמע הכי לקמן דחשיב כ"ב לר"ש וי"ח לרבין
משמע שאין בין חלל המערה לחצר כלום וכל דמורה ליה מחילה
כסבי המה ח"כ לא היו חצר שם על שם וחסר ממהה הרבה ש"ס ח'
מתים ל' פתחי החצר הפחוחין ל' מערות [ועוד] קשה לר"י דלון
יהבן שאין פתח המערה רחב אלא ב' אמות ואך יכנס עם האדם
דע"כ אין זו יוצר דכך העשוי כמין ער רחב אמה על אמה וח"כ
לריד להרחיק כל כך מקרן זוית אמה
דאי לא הכי אי אפשר דלא נעמי
האדרי ח' כוכין שבחצר הכי לבי'
הכוכין ב' אמות ואמה שמניח לכל קרן
וקרן ולא שאר כי אם שתי אמות הפתח
ואומר רשב"א דיכול להיות הפתח
רחב שלש אמות וכגון שירמיק לעולם
הכך שמימין הפתח אמה ושבשמאל
יעשה בקרן זוית הכי ג' אמות לבי'
כוכין עם הרוס כאלו ג' אמות לפתח
ואע"פ שהכרך שבשמאל שהוא ממש
בקרן זוית איט רחוק מאותו שמונה
לחורך המערה בשכיבה אלא חלי
האמה אין להקפיד הואיל וזה עשוי
כמין ער ואין רחבו אלא אמה על

אמה ואע"פ שאט מקפידין בחלוט שמושבכ לרוחב המערה להרחיקה
מקרן זוית חזי אמה אע"פ שאוהו שמושבכ בחורך המערה רחוק
כמו כן מקרן זוית חזי אמה ומתרחק והלך בסוה ללד דרוס והמונח
ברוחב המערה הולך בשוה ללד מזרח ואינן מקורבין יחד אלא
בראשית לא חילוק חכמים בשבוכין ועוד יש ליתן כעטם דלפיכך
לא היו מרחיקין אוהו שמושבכ לרוחב המערה חזי אמה מן הקרן לא
היו מרויחין כלום שלא היו יכולים לפתוח אמה ברוחב המערה
בשביל כך ולקצר דאם כן רחבה ה' וזה איט יכול להיות לר"ש מפני
אזתן הכוכין שבגלל הפתח מימין ומשמאל ולרבין נמי דילכא כוכין
ללד הפתח לא היו יכולים לקצר רחבה מ' דאם כן איך היו מכניסין
הארון

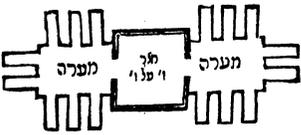
הארון חזי אמה אע"פ שאוהו שמושבכ בחורך המערה רחוק
כמו כן מקרן זוית חזי אמה ומתרחק והלך בסוה ללד דרוס והמונח
ברוחב המערה הולך בשוה ללד מזרח ואינן מקורבין יחד אלא
בראשית לא חילוק חכמים בשבוכין ועוד יש ליתן כעטם דלפיכך
לא היו מרחיקין אוהו שמושבכ לרוחב המערה חזי אמה מן הקרן לא
היו מרויחין כלום שלא היו יכולים לפתוח אמה ברוחב המערה
בשביל כך ולקצר דאם כן רחבה ה' וזה איט יכול להיות לר"ש מפני
אזתן הכוכין שבגלל הפתח מימין ומשמאל ולרבין נמי דילכא כוכין
ללד הפתח לא היו יכולים לקצר רחבה מ' דאם כן איך היו מכניסין
הארון

הארון חזי אמה אע"פ שאוהו שמושבכ בחורך המערה רחוק
כמו כן מקרן זוית חזי אמה ומתרחק והלך בסוה ללד דרוס והמונח
ברוחב המערה הולך בשוה ללד מזרח ואינן מקורבין יחד אלא
בראשית לא חילוק חכמים בשבוכין ועוד יש ליתן כעטם דלפיכך
לא היו מרחיקין אוהו שמושבכ לרוחב המערה חזי אמה מן הקרן לא
היו מרויחין כלום שלא היו יכולים לפתוח אמה ברוחב המערה
בשביל כך ולקצר דאם כן רחבה ה' וזה איט יכול להיות לר"ש מפני
אזתן הכוכין שבגלל הפתח מימין ומשמאל ולרבין נמי דילכא כוכין
ללד הפתח לא היו יכולים לקצר רחבה מ' דאם כן איך היו מכניסין
הארון

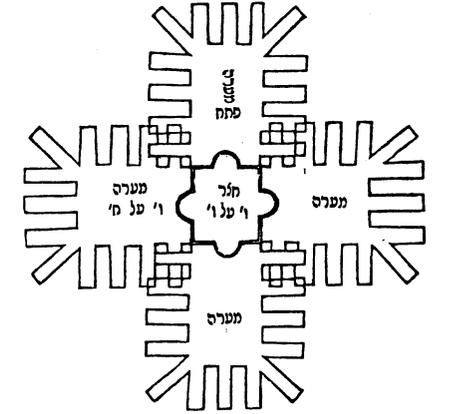
א סוה מ' אמות
טע"ו מ"ח :

רבינו גרשום

התח וכוותל הרוב
שפתחו של מערה שם
אין עשוי בו כוכין וכן
דין השומר הוכיח שכל
כל אמה אמה ל' אמות
ורוב ארבעה פסחים
ורובו ששה וכוונתו
בתוכה הוא שם אורנו
ויצד מהלךין ש' כוכין
בכותל הארץ של מערה
סרחק הוכיח הראשון
פחותה רחבה המערה
חצי אמה והוכיח עמט
רחבו אמה ובין כך וה'
לכך אחר צדדן אמה
הרחקה ומקום הוכיח
השני אמה ובין כך
שני לכך שלישי המערה
ביתנים כ' היכי אלא
נעמי אהרין והוכיח
השלישי אמה הרי בין
חתימה לכותל ובנייה
ל' אמה ובין כך שלישי
לכותל המערה ביתים
השני חצי אמה הרי
בין צדדן אמה ורובו
מקום אמה אמה אמה
ל' אמה מה של ה' הרי
ל' אמות וזה הכי נמי
ש"ס כ' כוכין לאריך
כותל של ארץ המערה
הרי נא ל' כוכין
ובכותל אחר של רוחב
המערה חסר ב' כוכין
כגון של כוכין שבארץ
התלים שמונים הלא
ב' וועשה חרמק אמות
בלא ל' אמות של
הרוב המערה וכוונתו
הרחקה חצי אמה כמותל
אמה רוחב ובין כך
לחברו אמה והוכיח
השני עמט המערה
כך שני לכותל המערה
חצי אמה הרי נא בין
שני כוכין (בין פסחים)
ובנייהן שלש אמות
ושני חצי אמה הסמוכין
לכותלי המערה הרי
נא ל' אמות וריד
המערה ל' אמות על
שם הכל פני אכל
בכתלים ולמעט מהל
ביתן המלך היו חסרין
שער כוכין הללו
ומכניסין כוכין אמה
באורנו: וישמעון אומר
ועשה רחבה של מערה
פני שש ברוחב על ח'
אמה באורך ופתחו
לחיבה וטורה בכתליה
ל' כוכין ל' מיכן כמותל
הארץ שירחיק כמותל
מכל כותל והוכיח אחר
בין כך ראשון לכך
שני אמה וכך שני
אמה ובין כך שני לכך
שלישי אמה ובין כך
לפיכך לכוך רביעי אמה
וכך רביעי אמה ובין
המערה חצי אמה רחב
ל' אמות בין ח' כוכין
ומספקת שבין הכוכין
ועם שני האמה אמה
שמוך לקרית ח' אמות
וזה הכי נמי עבדין
בארץ כותל הארץ
המערה הרי ל' ח'
כוכין שני עבדין
ארץ כותלי המערה
ג' סגנון ברוחב
המערה שרוב המערה
ל' אמות ובין ח' אמה
הללו עבד ג' כוכין
שארך לתחיק כמותל
כוכין המערה חצי אמה
אך חצי אמה אמה אמה
ל' אמות ובין ח' כוכין
אמה חזית ח' אמות
וכך אחר שתי אמה
הפתח הרי נא ל' אמה
משמאל וריד כן א"כ
כוכין בכותלי המערה
מ' רוחתיה וקא ש"במ' אליבא דר' שמעון מוקים ב' כוכין
על שתי הפתחות לריד הכל בין אליבא דהנא קמא ובין אליבא דר' שמעון שחזאו ל' אמה בחורך ושש
(8) כאלה דלי סוסס על ס"ה ס"ו .

ר' שמעון אומר ארכבע. מערות לריד לעשות מארכבע רוחות
החצר ובכל מערה י"ב כוכין כזה:

בבב לפי פסלע. אלוכין קאי שאם הקרקע חוק א"ל הפרש אמה בין
כוכ לכוך לכותל ועושה יותר מ"ז כוכין ואם סלע הבא בדיים ירחיק
יותר מאלמה זה מה ולא יעשה יותר מ' או ה' כוכין במערה ומי
מקבל לעשות קבר לחבירו אין חושבין לכוכין אלא לפי חוק הקרקע
ירבה או יעטע כוכין ונראה בעיני דלמערות נמי קאי דהכל לפי
הסלע יעשה מערות הרבה מכל לז ולשון החוספסא(פ"ה) מוכיח דקא
קאי ופומה לתוכה שתי מערות ר"ש אומר ל' ל' רוחתיה ר' יהודה
אומר בסלע הבא בידו פומה אח שתיים מרות אמה אמה לו אי
אפשר לר"ש טעמי המטה עוברין על גבי המערות:

הוא קפושא עממה ב' מערות
לרבין והא דתנא לעיל מערה ואח"כ
חצר ואחר כך מערה עביד כנגדה דהכי ליחגי עושה חצר ופומה
לתוכה ב' מערות והלא אין קרוי חצר עד שיבשה חמלה המערה שהחצר
לפניה דלון קרוי חצר אלא דבר שהוא כניסה בית או כניסה מערה: ופומה לתוכה. שהמוכר או המקבל לריד לתח מקום ולעשות שתי
מערות שכל זה תורת קבר הוא: מערה דרבין כזה:

הוא קפושא עממה ב' מערות
לרבין והא דתנא לעיל מערה ואח"כ
חצר ואחר כך מערה עביד כנגדה דהכי ליחגי עושה חצר ופומה
לתוכה ב' מערות והלא אין קרוי חצר עד שיבשה חמלה המערה שהחצר
לפניה דלון קרוי חצר אלא דבר שהוא כניסה בית או כניסה מערה: ופומה לתוכה. שהמוכר או המקבל לריד לתח מקום ולעשות שתי
מערות שכל זה תורת קבר הוא: מערה דרבין כזה: